

श्रीपञ्चमीव्रतं रम्यं या करोति पतिव्रता ।
तस्याहं स्थिरतां यामि यथा नारायण्यं स्थिरा ॥
मत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठ ! सर्वसौभाग्यमाप्नुयात् ॥”
इति ब्रह्मपुराणोक्तषट्पञ्चमीव्रतकथा समाप्ता ॥
अथ पञ्चमीजातफलं यथा ।
“भूपालमान्यो मनुजः सुगात्रः
हृत्पासमेवो विदुषां वरेण्यः ।
वाग्मी गुणी बन्धुजनैकमान्यः
प्रकृतिकाले यदि पञ्चमी स्यात् ॥”

इति कौटिलीप्रदीपः ॥

विद्याविशेषः । तद्विवरणं यथा,—
“कामं विष्णुयुतं देवि ! शक्तिभायेन्द्रमेव च ।
महामायां ततः पश्चात् वाग्भवं बीजसुहृदेत् ॥”
विष्णुयुतं अकारयुक्तमित्यर्थः । शक्तिरेकारः ।
माया ईकारः ।
“वियञ्जस्ततः पश्चात् कलौ नकुलिरेव च ।
मायाखरेण संयुक्तं नादविन्दुकलान्वितम् ॥
प्रथमं कामराजस्य बीजं परमदुर्लभम् ।
वियङ्गियुतं कामो हंसः शक्रस्ततः परम् ॥
महामाया ततः पश्चात् स्वप्रावतीति कथ्यते ॥”
हं वो हकारः । एतद्वितीयं कामकूटम् ॥ * ॥
“मादनं शिवबीजञ्च वायुबीजं ततः परम् ।
इन्द्रबीजं ततः पश्चात् महामायां समुहरेत् ॥”
इति तृतीयम् । इयं मधुमती ॥ * ॥
“शिवबीजं तथा कामं इन्द्रं देवीं नियोजयेत् ।
महामायां ततः पश्चात् शक्तिकूटं समुहरेत् ॥”
देवीं सकारम् ।
“वाग्भवं प्रथमं कूटं शक्तिकूटं पञ्चमम् ।
मध्यकूटत्रयं देवि ! कामराजं मनोहरम् ।
कथिता पञ्चमी विद्या त्रैलोक्यसुभगोदया ॥” * ॥
इन्वर उवाच ।
“श्रु देवि ! महाभागे शक्तिकूटं सुदुर्लभम् ।
वाग्भवं प्रथमं कूटं कामराजं चिकूटकम् ॥
शक्तिकूटं प्रवक्ष्यामि तव स्नेहात् विशेषतः ।
जीवप्राणौ महादेवि ! मादनं तदनन्तरम् ॥
इन्द्रबीजं ततः पश्चात् सुवनेश्री तु पञ्चमम् ॥”
जीवः सकारः । प्राणो हकारः । इति वा शक्ति-
कूटम् ॥ * ॥
“अथवा देवदेवेशि ! सौभाग्यायाश्च वाग्भवम् ।
कूटत्रयं कामराजं शक्तिबीजञ्च पूर्णवत् ।
एषा प्राक्ता महादेवि ! पञ्चमी परमेश्वरी ॥”
अस्या वाग्भवं कूटं हिला सौभाग्यायाः प्रथम-
कूटं वाग्भवं कूटमित्यर्थः । कामराजकूटत्रयं
पञ्चम्या एव ।
“वामनेनादिकूटं वा भगादिकूटमेव वा ।
अरिहा सिद्धिदा विद्या सर्वेदोषविवर्जिता ॥”
भग एकारः । एतेनाद्यथा पञ्चमी वाग्भवशक्ति-
कूटभेदेन ॥ * ॥ यामले ।
“द्विविधा पञ्चमी विद्या पञ्चपञ्चाक्षरी परा ।
मध्ये षडक्षरी चैव शक्तिश्च चतुरक्षरी ॥”
यद्विदि कामराजविद्याया मध्यकूटमित्यर्थः ।
शक्तिरिति कामराजस्य शक्तिकूटमित्यर्थः ।

एषा चतुर्धा वाग्भवकूटभेदात् । एतयोः काम-
राजस्य तृतीयकूटं तु तत्रैव ॥ * ॥
“कामबीजं महेशानि ! शिवबीजं ततः परम् ।
तदधो हंसबीजं इन्द्रबीजं विचिन्तयेत् ॥
महामायां ततः पश्चात् कूटं परमदुर्लभम् ॥”
एषा पूर्णवदृष्टा । अन्या चतुर्धा ॥ * ॥
तथा तत्त्वबोधे ।
“कामाकाशपरा शक्र संस्थानकतरूपिणी ॥”
परा सकारः । संस्थानकतरूपिणी महामाया ॥ * ॥
तथा च तन्त्रे ।
“कामबीजं महेशानि ! शम्भुबीजं ततः परम् ।
तदधश्चन्द्रबीजं पृथ्वीबीजं ततो लिखेत् ।
तदन्ते च महामाया कूटं परमदुर्लभम् ॥”
एषा पूर्णवदृष्टा । अन्या चतुर्धा । तेन षट्-
त्रिंशद्गुणितं पञ्चमी ॥ * ॥ हंसमाहेश्वरे ।
“वामकेश्वरविद्यायाः कूटं वाग्भवसुत्तमम् ।
एकारादि वाग्भवन्तु कूटं वाग्भवसुत्तमम् ॥
एकारादि वाग्भवन्तु सौभाग्यायाश्च वाग्भवम् ।
एषा च पञ्चमी विद्या त्रैलोक्यवशकारिणी ॥” * ॥
श्रीक्रमे ।
“एतासां चैव विद्यानां प्राणं श्रुत्वा वरानने ।
रमां मायां हंसबीजं वाग्भवाद्ये नियोजयेत् ॥
शक्त्यन्ते तु महादेवि ! हंसं मायां रमां तथा ।
अभिर्युक्तं देवेशि ! विद्याजपनमाचरेत् ॥”
जपश्च सप्तवारमेव दीपन्यां तथा दर्शनात् ।
एतासां पूर्वोक्तश्रीक्रमोक्तविद्यानाम् ॥ * ॥
पञ्चम्यान्तु विशेषो यथा ।
“रमां मायां हंसबीजं वाग्भवाद्ये नियोजयेत् ।
शक्त्यन्ते तु महेशानि ! हंसं मायां रमां तथा ॥
कामराजत्रये देवि ! ककारं शक्रसंयुतम् ।
मायाविन्दुश्वरयुतं स्वर्गकोटिसमप्रभम् ॥
प्रथमं कामकूटस्य चाद्ये नियोजयेद्दिग्म् ॥
वान्तं वह्निषमायुक्तं वामनेत्रविभूषितम् ॥
नादविन्दुसमायुक्तं श्रियो बीजसुदाहृतम् ।
द्वितीयं कामबीजं जपेद्ब्रह्मा च सुन्दरि ! ॥
गगनं वह्निषयुक्तं वामनेत्रविभूषितम् ।
नादविन्दुसमायुक्तं मायाबीजं प्रकीर्तितम् ॥
मधुमतीं जपेच्चापि सर्वकामफलप्रदाम् ॥”
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥ * ॥ रागिणीविशेषः । सा
च वसन्तरागस्य प्रिया । यथा,—
“वसन्ती पञ्चमी दौली वहारी रूपमञ्जरी ।
रागिण्य ऋतुराजस्य वसन्तस्य प्रिया इमाः ॥”
अस्या ध्यानं यथा,—
“सङ्गीतगोष्ठीषु गरिष्ठभावं
समाश्रिता गायनसम्पदायैः ।
खन्दाङ्गिणी नूपुरपादपद्मा
सा पञ्चमी पञ्चमवेदवैष्ठी ॥”
इति सङ्गीतदर्पणः ॥
(नदीविशेषः । यथा, महाभारते । ६। १२६ ।
“वरां वीरकराशापि पञ्चमी च महानदीम् ॥”)
पञ्चमीव्रतं, स्त्री, (पञ्चम्यां माघशुक्लपञ्चमीमारभ्य
षड्वर्षं यावत् प्रतिमासौयशुक्लपञ्चम्यां स्त्रिया

कर्त्तव्यं व्रतम् नियमविशेषः ।) माघशुक्लपञ्चमी-
मारभ्य षड्वर्षपर्यन्तं प्रतिमासौयशुक्लपञ्चम्यां
स्त्रीकर्त्तव्यनियमविशेषः । तत्प्रयोगो यथा, तत्रादौ
कृतनित्यक्रिया यजमाना कुशहस्ताचम्य स्वस्ति-
वाचनपूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात् । विष्णुर्नमोऽयं माघे
मासि शुक्ले पक्षे पञ्चम्यां तिथौ असुकगोत्रा श्री-
असुकी पुत्रपौत्रादानवच्छिन्नसन्ततिमहदैश्वर्य-
सौभाग्यारोग्यसौन्दर्यवैधयप्राप्तिपूर्वकं विष्णुलो-
कप्राप्तिकामा अदारभ्य षड्वर्षपर्यन्तं प्रतिमा-
सौयशुक्लपञ्चम्यां गणप्रत्यादिनानादेवतासलक्ष्मी-
कवासुदेवपूजापूर्वकं भविष्यपुराणोक्तकथाश्रवण-
रूपषट्पञ्चमीव्रतमहं करिष्ये । इति सङ्कल्प्य
सुक्तं पाठयेत् । ततः सामान्यार्थादि आसनशुद्धि-
भूतशुद्धिमातृकान्यासकराङ्गन्यासान्तं कृत्वा गण-
प्रादीन् संपूज्य लक्ष्मीं नारायणश्च यथाशक्ति
पूजयेत् । ततो भोष्योत्सवं कृत्वा प्रणमेत् ॥ * ॥
अथ कथा ।
“शेषशय्यासमाधीनं लक्ष्मीपुत्रपदासुजम् ।
योगनिद्रान्वितं ह्य्यां नारदः परिपृच्छति ॥
केनोपायेन भगवन्नारी दुःखं न विन्दति ।
सौभाग्यारोग्यसौन्दर्यपुत्रपौत्रादिकं लभेत् ॥
इत्युक्तो माघवशुक्ले लक्ष्मीसुखनिरीक्षणम् ।
इङ्गिताकारतत्त्वज्ञा पद्मा पद्माक्षवल्गभा ।
वल्गभाज्ञां पुरस्कृत्य प्रीता वचनमञ्जवीत् ॥
श्रीरुवाच ।
षट्पञ्चमीव्रतं सम्यक् श्रूयतां पापनाशनम् ।
सौभाग्यारोग्यसौन्दर्यपुत्रपौत्रधनप्रदम् ॥
माघे मासि सिते पक्षे पञ्चमी या शुभा भवेत् ।
तस्यामारभ्य कर्त्तव्यं षड्वर्षं व्रतसुत्तमम् ॥
प्रतिमासि च पञ्चम्यां लक्ष्मीं संपूज्य केशवम् ।
पूजयेन्न्यपुष्यादौर्न्यैवेत्तेश्च पृथग्विधेः ॥
कुश्याहोमश्च विधिवत् गणेशस्य गृहस्य च ।
विष्णोर्लक्ष्म्याश्च वाग्देवा दुर्गाया विभवक्रमात् ॥
अन्येषाश्च यथाशक्ति तिलाज्यवधान्यकैः ।
ततोऽश्रीयादलवणमादौ संवत्सरद्वयम् ॥
तृतीये च चतुर्थे च हविष्यान्नश्च भोजयेत् ।
पञ्चमे फलमश्रीयात् षष्ठे कुश्यादुपोषणम् ।
यष्टे प्रतिष्ठा कर्त्तव्या भोजयेद्वाद्दश द्विजान् ॥
तत्र षोडशदानानि हेमशङ्गीमलकूताम् ।
दक्षिणासहितां दद्यादाचार्याय सुनीश्वर ॥
ततः षड्भक्तं दद्यात् सर्वलङ्कारभूषितम् ।
काञ्चनप्रतिमायुग्मलक्ष्मीनारायणान्वितम् ॥
विधिनानेन या कुर्यात् पञ्चमीव्रतसुत्तमम् ।
स्ववशास्तु ससुहृद्य विष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥
एतत्ते कथितं विप्र ! मर्त्यलोके प्रकाशितम् ।
श्रीकसन्तापहानिश्च तृथादुःखं न जायते ॥
धर्म्मो यशस्यमायुष्यैश्चैवैवैश्चापि बह्वयेत् ।
याश्च कुर्वन्ति भूर्लोकं तासां सर्वं सुखावहम् ॥
श्रीरुवाच ।
श्रुत्वा सर्वं सुनिश्रेष्ठ ! देशा यत् कथितं मयि ।
तदनुष्ठानसर्वन्तु प्रतिष्ठाश्च द्विजोत्तम ! ॥
या करोति व्रतं साध्वी सर्वकामफलं लभेत् ।